

אם תסמוך השבוע על האינטואיציה שלך, ולא תהסס לקבל החלטות חשובות ב' מישור הכספי, עומדים לרשותך סיכויים רבים לעשות עיסקה מצויינת ולהבטיח את עתידך ל' אורך ימים, אם ההחלטה אינה בידך, הפעל את מלוא השפעתך על בר הסמך, והשתדל לשכ' נע אותו לקבל את עמדתך — ואז תצליח. היה זהיר בדיבורך.

חידויות חדשה שגילית הלך ותפרח למשהו נפלא. אף אם תרצי, לא תוכלי לקלקל אותה. אתה, בן עקרב, התכוונ לנסי' עה ארוכה. היא תוסיף לאישיותך. ואם תרצה, גם לכישרון. קינאה של חבר לעבודה לא תצ' ליה לשבש את דרכך. סיכסוכיו יכשלו ואתה דווקא תקבל את ה' מוערותיה של אשתך.

מאזניים
21 באוגוסט - 22 בספטמבר

עקור
22 באוקטובר - 22 בנובמבר

שבוע שיגרתך ואפור. הוא יימשך כך הרבה זמן. עליכם להישמר לא לעבור את הגבול ולהפקיד את עתידכם ביד הגורל. תקופת הפרידה שלך מאדם קרוב איך תימ' שך מעבר למצופה, אבל בסופו של דבר הוא ישוב אליך. קבלי אותו כמו שהוא והש' לימי עם גורלך. לא הצליחי לשנות אותו וכך חזיקי רק לעצמך.

קומת
21 בנובמבר - 21 בדצמבר

הזרוע הקופצת

שב בשקט, בייחוד ביום ה'. זה לא כדאי להסתבך בגלל רצונך הטיבעי לבלוט. גם המיסוסמים האחרונים לא עשו לך דווקא טוב בה. מוטב שתתרכז ב' ענייני-הלב ובענייני-כסף. במישור היצירה — אתה ממשיך לחוש בבצורת מסיימת, אך השינוי תלוי בך, אם אתה רוצה בהישגים, דחה זאת עד שתראה את מצבו של בן-זוגך.

קני
21 בדצמבר - 19 בינואר

דני
20 בינואר - 18 בפברואר

יום ה' פותח פרק חדש במאבק המיקצועי או האישי. אם אתה תדע להסתכל מסביב לפני שתקפוז, לשקול את כל האפשרויות ולא להיכנס להתנגשויות עקריות — יש לך סיכויים מצויינים להר' חיק לכה. פגישה עם נערה בחירת-שיער תו' ביל אותך לבחירה מבי' כה. תצטרך להחליט ו' מהר: אחרת תפסיד הז' דמנות רומאנטית גדולה מאוד. עליך לשים את הדגש על פעילויות.

דנים
19 בפברואר - 20 במרץ

טלה
21 במרץ - 20 באפריל

אל תעשה צעדים דראסטיים. חכה עוד קצת לפני שתבצע את החלטתך. בת "טלה" — לא תפגשי השבוע את נסיך החלום מות למרות שבסוף השבוע יהיה נדמה לך שפגשת. כדאי שתנצלי את השבוע כדי לשפר את הופעתך. התחילי בדיאטה, שני את התיסרוקת, והיי יפה כמה שרק תוכלי. הימנעי מללבוש כהה.

שור
21 באפריל - 20 במאי

במחצית השניה של ה' שבוע צפויים בחי' כמה שינויים, ולאו דווקא לטובה. שמור ב' פדנות על בריאותך, כי היא עלולה להיות הראשונה שתיפגע ב' ימים רגישים אלה. דחף פנימי, שסיבותיו לא תהיינה ברורות לך די צרכך, ידרכן אותך לבזבז הרבה מרץ, זמן וכוח על עניינים בעלי חשיבות משנית. מוטב שתרטן את עצמך ותשמור את כוחותיך לשבוע הקרוב.

אוריוס
21 במאי - 20 ביוני

ידיך כועס — אבל לא נורא — זה יעבור לו. בשבוע זה מראים הוככים שינוי דראס' טי. מה שחשבת שלא יהיה בסדר — יסתדר בסופו של דבר. בכל השטחים, זהו כנראה השבוע שלכם, תאומים. בלו היטב, טיילו הר' בה, בעיקר בחיק הטבע ונצלו את החיים. אל תשימו-לב למח' שהשכנה ממול אומרת. מה היא מבינה?

סרטן
21 ביוני - 20 ביולי

יום השבת יביא לך את הכוח להגשים את תוכי' ניתך הישגה ורבת ה' היקף. לעומת זאת, הת' עלם מן התככים הבו' יים והקטנוניים של כמה מן הסובבים אותך: הם לא שוחרים את טובתך. אי תעשה עסקים ביום א', כי ביום זה תיתקל בקשיי קומוניקציה. הי' שמרי מהקרבות. השתמטי מידידים מפקד' פקים השתדלי רק לצאת בחברת ידידות.

אריה
21 ביולי - 21 באוגוסט

השבוע עומד כוכב ה' לכת אורנוס להיכנס לתחום השפעה מעורב בחורוסקופ שלך. ה' תקופה המצפה לך צו' מנת לבטים והסתבכוריות מצד אחד, והתעור' ררות נפשית תלויה מצד שני. בהדרגה תגיע למסקנה, כי אינך מרוצה ממעשיך והי' שניך בעבר. למרות שיש לך סיבות רבות להתמאר בהם, נצל את הזמן לעריכת חשבון נפש, ואל תגלה יסודות מבוכה.

מזונה
22 באוגוסט - 22 בספטמבר

לך שספגת אצלה מפלה — אל תתייאש, נסה שוב. כוכביך מורים כי דווקא בסוף השבוע קיימים כל הסיכויים להצלחה.

גסיסה או שיגעון. זהבה רוצה עוד לחיות. כיום היא נמצאת על הגבול. אפר שר בקלות לסחוף אותה לגיוון מוחלט או לנסות לשקם אותה. אם תשאר בבית זמן, אין לה דרך חזרה. היא תהפוך לצמח עיוור ממושע עד הסוף. כמו כולם. כבר בימים הראשונים במוסד, אחרי המשבר הראשון, היא מתחילה להתרגל, להשלים עם המצב. עיוורת, איזה סיכויים יש לה?

"אני לא רוצה לשנות שום דבר", היא אומרת. "טוב לי כאן. יש אוכל והאחיות יהודית ועלייה מדברות איתי". היא איטית מאד, יש לה זמן, אף אחד לא ממחר במקום.

ואני בעקשנות ובאכזריות ניסיתי להר' גיו אותה. למצוא בה טיפת חיים, אולי אולי. ואז התפרצה כלפי: "אני רוצה הביי תה! רוצה לטייל! רוצה לים! רוצה לנגן על פסנתר! רוצה! רוצה! רוצה!" ושוב חזרה לשקט. כמו ידעה ששום דבר לא ישנה. ולמה להטריד כל כך הרבה אנשים שניסו לעזור לה.

"אם תשאר זהבה בגן-העדן המטופח שבמגדיל", אמרו לי האחיות בלבן, היא

אסתר מודה כיום בפשע הגורלי שביצעה לפני מספר שנים: היא לא ביקשה תמיכה מהעזרה הסוציאלית, כמו שעושים כולם. "יכולתי לסחוט מהם אלף ואחד דברים, ר' לעשות וילה על חשבון העניינים של אחותי, ואז הם היו מטפלים בה ולוקחים אותה למוסד גורמלי לעיוורים". אומרת אסתר. "אבל כשהם רואים, שהבן-אדם לא בא אליהם בדרישות, אז גם אין צורך שיטפלו בעניין."

"אחרי שאמא מתה, התפרזה המשפחה ואני נשארתי לטפל באחותי העיוורת בבית, בשכונת-התיקוה. עברתי או כומרת במחל' קה הערבית ברשותי-השדור. אבל אני רוצה חופש", אמרתי להם. "אני צעירה בת 27. אמנם כואב לי שזאת אחותי אבל תכניסו אותה לאיזשהו מקום אנושי. אני לא יכולה להמשיך לעשות מה שאמא עשתה. אמא לפחות הספיקה להתחתן. להוליד 8 ילדים. היא היתה מוכנה להישאר עם הבת שלה עד הסוף. אבל אני, אין לי חיים פרטיים. כבר שנתיים שלא יודעת מה זה עבודה."

"זהבה פחדה להישאר לבד. פינקתי אותה והיא הסכה תובענית מאד. להתחתן? מי

עיוורת זהבה צבי ליד הפסנתר. רוצה לטייל! רוצה לים! רוצה לנגן על פסנתר!

היה לוקח אותי, הצרות מסביב, הם לא נדוניה אידיאלית לבחור. אני לא יודעת אפילו מה זה חבר. רק השכנים היו עולים אלי ומעודדים אותי. רציני להכניס את זהבה למוסד עיוורים בו תוכל להיכנס ל' פעילות, לצאת לטיולים ולעבוד. אבל כל איתן המשובות שקבלתי מהמוסדות ומ' העובדות הסוציאליות, התחלפו בקצב רצחני, הרגו לי את התקווה האחרונה. גברת, אנחנו מבינים את המצב. את לא בת יתדה אצלנו. סבלנות!

החיל כפוי המובה

10 שנים אחרי שכתבה רומן על חייה-האוויר מוציאה אותו סופרת צעירה לאור

"אני מאמינה כי אנשים נולדים עם הכשרונות שלהם", אומרת הדרה מור, אשר הגיעה לארץ מארצות-הברית כדי להוציא לאור את ספרה רקיע כפוי טובה.

ההריון של הספר היה קשה ונמשך מס' שר שנים. הדרה כתבה את הרומן שלה כשהיתה עוד חיילת בחיל-האוויר. אבל מנעו ממנה אז להוציא לאור. ייתכן כי הדבר נעוץ בתוכן הספר, המבוסס על הווי חיייהם של אנשי חיל-האוויר.

"כתבתי יותר מדי אמת על החיל. עזר וייצמן, שהיה אז מפקד חיל-האוויר, קרא את הספר וטען כי לא כל דבר המתרחש בחיל צריך להגיע לידיעת הרבים. הוא אמר: "אנשים נהרגים אצלי, מת' רסקים ומאבדים אברים". הוא הוזכר לי שחיל-האוויר בנוי ממטנדבים ורומן עם כל כך הרבה זוועות עלול להרתיע מתנד-בים פוטנציאליים להתנדב לחיל.

בין השאר כתבה הדרה כי הטייסים "שותים". "ייתכן והייתי מושפעת מזה שטיפרו בחיל כי עזר שותה. ברומן הת' קבל הרושם כי כל אנשי החיל שתיינים ועובדה זו לא מצאה חן בעיניו. אני זוכרת שהוא אמר לי: את כותבת מ' דימיון ולא מניסיון". בכעס הוסיף: "מציד, קחי את הספר והקדישי אותו ל'. התעקש' תי ולא הסכמתו לשנות מילה. מצד שני, לא היה לי המצפון להוציא לאור את הספר. אהבתי את החיל והיו לי רגשות של ממש לטייסים ולסובב אותם."

במשך שלוש שנים הקפידה הדרה את הספר במגירה. מדי פעם תיקנה, הוסיפה וגרעה, אך השינויים לא היו מהותיים. אחרי מלחמת ששת-הימים נסעה הדרה (המשך בעמוד 32)

היה לוקח אותי, הצרות מסביב, הם לא נדוניה אידיאלית לבחור. אני לא יודעת אפילו מה זה חבר. רק השכנים היו עולים אלי ומעודדים אותי. רציני להכניס את זהבה למוסד עיוורים בו תוכל להיכנס ל' פעילות, לצאת לטיולים ולעבוד. אבל כל איתן המשובות שקבלתי מהמוסדות ומ' העובדות הסוציאליות, התחלפו בקצב רצחני, הרגו לי את התקווה האחרונה. גברת, אנחנו מבינים את המצב. את לא בת יתדה אצלנו. סבלנות!

"אבא לכם יש עניינים!" הסבלנות היתה התכונה החזקה של אסתר. שתי ה' אחיות נשארו צמודות אחת לשנייה עד היום. כולם התפרו לאחר שאמא מתה. ברחו מהבניות של אחותם העיוורת מלידה, לבעיות שלהם.

וזהו. לפני מספר שבועות, נדמה היה שהישועה קרובה. מישהו העלה את השם בית זיו במגדיל, כפתרון ואסתר נתפסה לרעיון. סוף-סוף מוסד קבוע. "מצאתי את המקום מקסים", סיפרה אסתר. "פינת חמד נגינה ומלאה תשומת-לב. והמנהל, איזה כן-אדם נהדר! הוא מטפח את המקום כמו חינוך שלו, עם כל הלב. ישבנו ביחד במשרד והוא השתכנע סופית שאם לא תסודר אחותי במוסד, נשתגע בסופו של דבר שתינו. האמת היא, שלא נכנסתי לראות בדיוק את האנשים הנמצאים ב' מוסד. אבל מבחינך זה היה משהו נפלא, עצום גן-עדן."

"לפני מספר ימים הבאתי אותה לבית זיו. אבל כשנכנסתי למחלקה ג' נדהמתי. היו שם כל כך הרבה קשישים וזקנים ממש. יושבים בעגלות, מרותקים. לא הבנתי: איפה הצעירים? איפה החיים? זה בפרוש היה מוסד לחולים כרוניים. את זהבה הכניסו לחדר עם עוד שתיים. ממש נגישה לי חושך בעיניים כשראיתי עלי בשנים שיתנה תלויה בי השארתי אותה שם. בערב היא צילצלה אלי. ביקשה שאוציא אותה מיד משם. "אתם רואים", היא אמרה לי, "לכם יש עניינים, אז איך אתם מכניסים אותי למקום כזה? זה לא המוסד שדברנו עליו."